

РЕШЕНИЕ

№ 10

гр. С.З. , 18.03.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – С.З., IV ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ в публично заседание на осемнадесети март, през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Пламен С. Златев

при участието на секретаря Павлина Г. Тодорова
като разгледа докладваното от Пламен С. Златев Гражданско дело № 20205500103027 по описа за 2020 година

Производството е с правно основание чл.100, ал.3, т.2 във вр. с чл. 96, ал.2 и във връзка с чл.82, ал.3, пр.3 от СК.

Молителката- пълнолетната българска гражданка З.А. К. от гр.С.З. твърди в Молбата си до настоящия първоинстанционен съд, че със Заповед № ЗД/Д-СТ-012/29.01.2019г. на Директора на ДСП- Ст.Загора, мярката „настаняване в приемно семейство“ по отношение на поисканото за пълно осиновяване малолетното дете Г. Х. Й. е била променена и същата със съдебно Решение № 518/24.04.2019г., постановено по гр.д.№ 1173/2019г. по описа на РС- С.З., е била предоставено на нея за полагане на грижи за детето до навършването на 14 г. възраст. Твърди, че от раждането на детето до настоящия момент/с изключение на периода, през който детето е било настанено в друго приемно семейство/, единствено тя полагала грижи за него, между тях имала изградена силна емоционална връзка, детето я възприемала, като негова майка и така се обръщала към нея, а и тя от своя страна също се чувствала, като негова рождена майка и изпитвала силна обич и привързаност към нея. Заявява, че заедно с малолетното детето Г. Х. Й. живеели в къща, находяща се в гр.С.З., като в къщата детето разполагало със собствена стая,

обзаведена според неговите нужди, предпочитания и възраст, детето било вече ученичка в първи клас- дневна форма на обучение през настоящата учебна 2020- 2021г. в ***, което посещавало с голямо желание. Тя била клинично и психически здрава, осъждана била още през 1996г.- 1998г. с наложени наказания „глоба“, към настоящия момент срещу нея нямало обвинения по неприключени наказателни производства, нямала задължения към държавата и общината, не била поставена под пълно или ограничено запрещение, не била лишавана от родителски права, имала доходи и имущество. Счита, че притежава необходимия родителски капацитет, желание, социална и здравна култура, материални възможности и че успява да осигури на детето Г. добра среда за нейното емоционално, психическо и физическо развитие. Счита, че между нея и детето Г. отделна имало изградена силна емоционална връзка, като между майка и дъщеря, поради което заявява, че ще бъде в изключителен интерес на детето Г. Х. Й. тя да бъде осиновена точно от нея, с всички произтичащи от това законни последици. Заявява, че детето не е вписано в регистъра на децата за пълно осиновяване, воден в РДСП- С.З. и заявява, че тя е най- подходяща да стане нейна законна дъщеря, поради което е заявила желание за нейното пълно осиновяване от съда на това конкретно малолетно дете. Мотивацията ѝ била силна и ръководена от обмислена преценка на отговорностите, произтичащи от взетото решение. Моли настоящия първоинстанционен съд да постанови Решение, с което да допусне пълно осиновяване на малолетното дете при условията на чл.100, ал.3, т.2 във вр. с чл. 96, ал.2 и във връзка с чл.82, ал.3, пр.2 от СК, като на основание чл.101, ал.2 от СК, и моли съда да постанови да се състави нов Акт за раждане на детето от длъжностното лице по гражданското състояние в Община- гр.С.З. по постоянния ѝ адрес, в който тя да бъде вписана, като нейна рождена майка, и детето вместо досегашните си имена Г. Х. Й. да бъде записано с новите имена А.З. К., ведно с всички законни последици от това.

Ответницата- малолетното дете Г. Х. Й. на 8 г. от гр.С.З. чрез процесуалния си представител- назначен от съда адвокат взема становище, че е в интерес на самото малолетно дете да бъде допуснато пълното му осиновяване от тази конкретна молителка, ведно със законните последици от това, включително и относно исканото от ищцата ново лично име на детето.

Ответницата- рождената майка, пълнолетната българска гражданка С. Х. Й. от гр.А., обл.Б., не е представила писмен отговор на ИМ в законния 1-месечен срок по чл.131 от ГПК, като е била изрично предупредена за последиците от това по чл.132- 133 от ГПК, не се е явила лично, не е изпратила процесуален представител, не е взела становище по спора и не е пледирала по делото.

Представител на РДСП- ОЗД- С.З. не е взел писмено становище по спора, не е изпратил процесуален представител и не е пледирал пред настоящия първоинстанционен съд. Представил е актуален Социален доклад относно поисканото за пълно осиновяване малолетно дете.

Представителят на контролиращата страна Окръжна прокуратура - С.З. взема становище, че не били налице всички законови основания за допускане на исканото пълно осиновяване на малолетното дете, тъй като искането било адресирано направо в съда, без преди това то да е било вписано в Списъка за пълно осиновяване по реда на чл.82, ал.1 във вр. с чл.83 и чл.85 от СК, макар същото да е евентуално в интерес на самото дете. Поради което предлага да се отхвърли молбата, със законните последици от това.

СЪДЪТ, след като обсъди събраните по делото писмени и гласни доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, като взе предвид становищата и доводите на всяка една от страните, заключението на детския педагог от съдебното заседание, и като съобрази приложимите по казуса материалноправни и процесуални норми, както и задължителните за съда тълкувателни решение на ВКС- София по аналогични казуси, приема за установена и доказана следната фактическа обстановка :

От представените по делото писмени доказателства е видно, че е налице представена писмена декларация по чл.89, ал.6 от СК от рождената майка за даване изрично съгласие за пълно осиновяване на това малолетно дете с нотариална заверка на подписа. По делото са представени и всички други изискуеми по закона /СК от 2009г./ и по Наредба № 4/25.11.2003г. документи, във връзка с допускане на пълното осиновяване- медицински документи, от които е видно, че осиновителката е в добро физическо и психическо здраве, и не страда от тежки хронични, заразни венерически болести, СПИН, туберкулоза и др., застрашаващи живота на осиновявания;

декларация за СИС, удостоверение за трудовите ѝ доходи; удостоверение за липсата на данъчни задължения към ТД на НАП- гр.С.З., свидетелство за съдимост, от които е видно, че молителката, макар и осъждана на „глоби“, вече е реабилитирана; удостоверение за осиновяване, от което е видно, че не е лишавана от родителски права; служебни бележки от НСС, че към момента няма данни за образувани против нея досъдебни производства и повдигнати обвинения; препоръка и други. От горепосочените писмени доказателства и представения по преписката актуален Социален доклад от ДСП- ОЗД- С.З. се установява, че молителката разполага със осигурен месечен доход, няма данъчни задължения, живее в собствено жилище, което е с много добри битови условия за детето. В заключение в доклада се сочи, че молителката притежава необходимите качества и условия да полага грижи за отглеждане и възпитание на това малолетно дете. С оглед на гореизложеното съдът намира, че детето ще бъде отглеждано в спокойна, уютна и изпълнена с любов семейна среда, като молителката е напълно наясно относно всички фактически и правни особености, касаещи пълното осиновяване и е наясно с отговорностите и перспективите от това бъдещо пълно осиновяване на това малолетно дете.

От представеното по делото Удостоверение за раждане, издадено на 17.03.2016г. въз основа на Акт за раждане № 22/10.03.2016г. на Община-гр.А., обл.Б. се установява, че малолетното дете Г. Х. Й. е родено на ***. в *** от рождена майка- българската гражданка С. Х. Й. от гр.А., обл.Б., и баща “неизвестен”, като понастоящем е настанено и се отглежда от молителката в нейното жилище в гр.С.З. въз основа на официален съдебен акт- съдебно Решение № 518/24.04.2019г., постановено по гр.д.№ 1173/2019г. по описа на РС- С.З., до навършването на 14 г. възраст на детето- тоест до навършване на непълнолетие от нея. Представена е и Декларация по чл.89, ал.6 от СК за даване съгласие за пълно осиновяване на дете с нотариална заверка на подписа от рождената му майка. Изготвен и е приложен изискуемия се по закона Социален доклад, съдържащ оценка за здравословното му състояние /физическо и психическо развитие/, информация за рожденото му семейство, за родителката, както и за причините, поради които същото е изоставено от родителката си и е предоставено за отглеждане на молителката- кандидат осиновителка. В тази връзка съдът констатира, че молителката З.А. К.

притежава качеството и на „близка“ на поисканото за пълно осиновяване малолетно дете на осн. чл.26 от Закона за закрила на детето /ЗЗДет/ във вр. с чл.82, ал.3, пр.3 от СК, тъй като съгласно ДР от ЗЗДет, по смисъла на § 1, т.5 "Най-добър интерес на детето" е преценката на желанията и чувствата на детето, физическите, психическите и емоционалните му потребности, възрастта, пола, миналото и други характеристики на самото дете, опасността или вредата, която е причинена на детето или има вероятност да му бъде причинена, способността на родителката да се грижат за детето, последиците, които ще настъпят за детето при промяна на обстоятелствата, и други обстоятелства, имащи отношение към детето. Съответно по т.6 "Грижата" е съвкупност от всички действия, произтичащи от правата и задълженията на родителите, настойниците, попечителите и лицата, при които детето живее по силата на друго законно основание, за гарантиране на неговите права и защита на неговите интереси, по т.7. "Семейна среда" е биологичното семейство на детето или семейството на осиновителите, бабата и дядото или близките на детето, или приемно семейство, при което то се настанява по реда на чл.26 от закона. Същевременно съгласно ДР на ППЗЗДет, в § 1. по смисъла на правилника, съгласно т.7. "Лица, които полагат грижи за детето" са роднини и близки, приемно семейство или ръководител на специализирана институция, при които детето е настанено по реда на Закона за закрила на детето. От които е видно, че законодателят прави разлика, между „роднини“ и „близки“, но приравнява семействата при което детето се отглежда, като относно термина „семейство“, липсват в законодателството каквито и да са ограничения относно състава на същите/дали са фактически „близък“ или юридически „роднина“/, поради което не е налице твърдението в становището на ОП- Ст.Загора, че в настоящия казус не било налице „семейство“, тъй като е налице „близък“ по отношение на молителката спрямо поисканото за пълно осиновяване малолетно дете. В този смисъл е и задължителното за съда, за страните и за ОП- С.З. т.2 от ТР № 1/14.11.2016г. по т.д.№ 1/2015г. на ОСГК на ВКС – София предвид императивната разпоредба на чл.292 от ГПК във вр. с чл.128, ал.1 от ЗСВ. Поради което заведената направо в настоящия първоинстанционен съд молба за пълно осиновяване на малолетното се явява процесуално допустима по смисъла на чл.82, ал.3, пр.3 от СК. Следователно и в двата правни случая/чл.82, ал.2, и ал. 3 от СК/ осиновяването се извършва в кръга на семейството, роднините или близките на детето, и по правило не се

предхожда от задължителна административна процедура по вписване в регистрите на осиновяващите и на осиновяваните. Това изключва водещата роля на съответната Регионална дирекция за социално подпомагане- С.З. при осиновяване, включително при определяне на подходящ осиновяващ, сравнено с нормите на чл.95 от СК във вр. с чл.83 и чл.84 от СК. Поради което пълното осиновяване по реда на чл.82, ал.2 от СК не се предхожда задължително от регистърно производство по реда на чл.83 от СК, тъй като осиновяването се извършва в кръга на семейството на осиновявания, като това е аналогично и на хипотезата по чл.82, ал.3 от СК. Тогава е възможно детето за осиновяване да е вписано в регистъра, но за кандидат-осиновяващия това не се изисква задължително, тъй като той също е от кръга на роднините и близките на детето, и тъй като в тези случаи юридическата му връзка с детето е по-далечна, предвидено е проучването да става от специализирания за това орган от местната Дирекция „Социално подпомагане“- С.З.. В конкретния случай цел пълното осиновяване на малолетното дете и с оглед обстоятелството, че биологичната му майка не е била на територията на Р.България, са били депозирани в ДСП, отдел „Закрила на детето“ – Ст.Загора от биологичната майка С.Й. от гр.А. и кандидат-осиновителката З. К. от гр.С.З. официални заявления вх.№ СЛ/Д-СТ/269-023/03.06.2020г. за вписване на детето в регистъра и Заявление за осиновяване на детето от З. К. с вх. № СЛ/Д-СТ/269- 024/03.06.2020г. Очевидно, след като от страна на ДСП- ОЗД- С.З. молителката З. К. е била информирана, че най-вероятно поисканото за пълно осиновяване малолетно дете няма да и бъде предоставено за осиновяване, а ще бъде дадено на друго лице, включено в списъка за осиновяване по пореда на чл.95 от СК, двете с биологичната майка на детето са оттеглили подадените с и заявления. В конкретния случай молителката З.А. К. безспорно се явява лице, попадащо в кръга по чл.82, ал.3, пр.3 от СК, като тя се явява именно „близка“ на семейството и малолетното дете.

В тази връзка съдът счита, че предвид основното предназначение на осиновяването е да се осигурят пълноценни родителски грижи за самото детето и на подходяща и адекватна семейна среда за неговото отглеждане и възпитание, при обсъждане на искането за осиновяване трябва приоритетно и комплексно да се преценяват преди всичко и основно интересите на самия осиновяван съгласно чл.97, ал.2 от СК. В конкретния случай е налице

подчертана и обоснована фактическа и правна активност от страна на кандидат- осиновителката З. К., както е и налице изричното формално официално писмено съгласие на биологичната майка на малолетното дете/декларации с нотариални заверка/, в резултата на което е била проведена една продължителна във времето административна процедура, при която са изготвени многобройни социални доклади от страна на компетентните институции, като всички те са изцяло и безспорно в полза на молителката З. К., като са напълно в интерес на самото поискано за пълно осиновяване малолетно дете Г.Й..

Предвид гореизложените фактически и правни съображения настоящия първоинстанционен съд намира, че са налице всички условия и предпоставки по смисъла на чл.100, ал.2, т.2 във вр. с чл.96, ал.2 и чл.82, ал.3, пр.3 от СК за допускане на пълното осиновяване на малолетното дете от молителката. Налице е и съгласие от рождената майка на малолетното дете по чл.89, ал.6 от СК с нотариална заверка на подписа, между детето и кандидат-осиновителката е налице продължителен, непосредствен и пълноценен физически, психологичен и педагогичен контакт в продължение на повече от 2 г. В този смисъл е и неоспорения от никоя от страните и от ОП- С.З. актуален Социален доклад за малолетното дете от ДСП- ОЗД- С.З., еднопосочните, подробни, обективни и вътрешно непротиворечиви показания на разпитаните по делото 2 бр. свидетели, показанията на личните впечатления на съда, страните и ОП- С.З. от непосредственото изслушване на малолетното дете в проведеното по делото едно о.с.з. при закрити врати при условията на чл.90, ал.1 от СК във вр. с чл.15, ал.1 от ЗЗДет., както и устното заключение на назначената, присъствала и изслушана детска педагожка по делото.

С оглед всички събрани по делото писмени и гласни доказателства, съдът намира, че са осигурени не само материалните интереси, но и условията за правилно духовно и физическо развитие на детето, както и че са налице предпоставките за правилно формиране на неговия характер, мироглед, култура и обществено съзнание. Налице е изрично съгласие на молителката, дадено лично съгласно чл.89, ал.1, т.1 във вр. с чл.91, ал.1 от СК пред настоящия съд. С оглед на което съдът счита, че искането за допускане на пълно осиновяване на детето от молителката е основателно и доказано, и

следва да бъде уважено изцяло, ведно с всички законни последици от това.

На основание чл.50 във връзка с чл.18 от Закона за гражданската регистрация /ЗГР/, съдът следва да постанови да се състави нов Акт за раждане на детето от Кмета на Община- гр.С.З. по местожителството на молителката- пълна осиновителка, в който като собствено, бащино и фамилно име на детето бъде вписано като А.З. К., родено на същата дата- ***, но в гр.С.З. от родител- майка З.А. К. от гр.С.З., с даване на нов ЕГН за лице от женски пол, родено на ***. в гр.С.З., като в графа „майка“ като негова рождена майка да се впише пълнолетната молителка З.А. К. от гр.С.З., а в графа „баща“ се впише „неизвестен“.

Настоящото първоинстанционно съдебно Решение може да се обжалва и протестира в законния 1- седмичен срок, който за всички присъствали страни тече от днес/18.03.2021г./, а за неприсъствалите РДСП- С.З. и рождената майка С. Х. Й. от гр.А., обл.Б.- от датата на съобщаването, че същото е изготвено, чрез настоящия първоинстанционен ОС- гр.С.З. пред въззивния му ПАС- гр. Пловдив.

Ето защо предвид горните мотиви и на осн. чл.100, ал.3, т.2 във вр. с чл. 96, ал.2 и във връзка с чл.82, ал.3, пр.3 от СК, първоинстанционният ОС- С.З.

РЕШИ:

ДОПУСКА извършване на пълно осиновяване на малолетното дете Г.Х.Й.- ЕГН ***** от гр.С.З., *** и баща “неизвестен”, от молителката З.А.К.- ЕГН ***** от ***.

РАЗПОРЕЖДА в бъдеще детето да носи имената А.З. К., с даване на нов ЕГН за лице от женски пол, родено на ***. в гр.С.З. от родител- майка З.А. К.- ЕГН ***** от гр.С.З., като в графа „майка“ като негова рождена майка да се впише пълнолетната З.А. К.- ЕГН ***** от ***, а в графа „баща“ се впише „неизвестен“.

РАЗПОРЕЖДА горните факти и обстоятелства да бъдат отразени в ЕСГРАО и да бъдат вписани в новия Акт за раждане на детето, който следва да се издаде от Кмета на Община- гр.С.З..

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва и протестира в законния 1-седмичен срок, който за присъствалите страни тече от днес/18.03.2021г./, а за неprisъствалите РДСП- С.З. и рождената майка С. Х. Й. от гр.А., обл.Б.- от датата на съобщаването, че същото е изготвено, чрез ОС- С.З. пред ПАС-Пловдив.

СЛЕД влизане в законна сила на Решението, същото да се изпрати служебно на Д"ГРАО"- С.З. и Д"ГРАО"- Бургас, за вписване на новите факти и обстоятелства в ЕСГРАО, и от там на Кмета на Община- гр.С.З., за съставяне на нов Акт за раждане, в който да се впишат новите факти и обстоятелства съгласно чл.115 от ЗГР.

Съдия при Окръжен съд – С.З.: _____